<mark>Gusztáv Üto</mark> (Romania) – <u>Local-Global</u> ⑶←

Christiane Obermayr (Germany) – <u>BloomingBluff</u> + >> (2) Being one. Boundless passion leads to movement. A repetitive world leads to movement. Attachment and detachment. Craving to be one.

'In the past few years, I've often used bottle caps as visual and additive small symbols of our consumer society. In a deeper and more meaningful sense, they serve me as a means of getting closer to or distancing myself from our consumer cultural history. Consuming Arts, Music, Theater, Literature, and Philosophy at the highest possible level; consuming water, juices, and beers in different geographical positions and at different times; consuming and thinking about this small liquid sealing mechanism." Gusztav Uto

Sfantu Gheorghe – Sepsiszentgyorgy – Saint George, Romania 22.09.2009

Guy Ben-Ner (Israel) – <u>Untitled (Working title)</u> |— Filmed and edited over the course of twelve months, Israeli artist Guy Ben-Ner's unusual "live film," commissioned by Performa, captures an ongoing phone conversation between the artist and himself on his flights between Berlin and Tel Aviv, the respective locations of his $girl friend \ and \ his family. \ Unlike \ a regular film, which is edited externally \ after \ all \ of the shooting is complete; Ben-Ner's film stays in the limit of the shooting is complete; Ben-Ner's film stays in$

camera during a twelve-month period. The film always remains "live," awaiting the next shot, which might take place in either Israel or Germany. Ben-Ner's "storyboard" is life itself, and each scene occurs in real time, although with significant ellipses in between. Since the only editing is done entirely in-camera, the move from one shot to the next requires a real physical move: the camera is traveling the [177] full distance from Tel Aviv to Berlin and back as the dialogue progresses (Shovin He) rew, and subtitled in English, the film presents a conversation in rhyme, which discusses how art can be at the service of life and the repercussions of such a unified relationship. A Performa New York Commission with Artis Contemporary Israeli Art Fund

> Dale Berning (UK) - Quodlibet for Lightbulb and Bollenhut (Shuk Ha'Carmel) → → ⑤ A thousand marbles, which at the slightest gust of wind or touch of hand disperse and hit whatever lies on their path.

What would it sound like if you could shake Jeff Walls' After Invisible Man by Ralph Ellison, the Prologue? And what did Tanaka Atsuko, wearing her Electric Dress, sound like when she moved? In Eleanor H. Porter's novel, Pollyanna, what did the room of prisms and sunlight sound like?

A reflection on the sonic possibilties of a shaken image and worlds ensconced within a few successive chords. A miscellany of objects, including bells, beads, marbles, lightbulbs, nuts and bolts, springs and hinges, bottles, cans and bicycle wheels, stand still in a room, $waiting. We aring the \underline{Prologue} \ dress, which has a plethora of similar objects attached to it, I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space, singing with it as I will move within this space. \\$ walk, and quietening it when I stop. Each step causes things to move, interrupt, clash and chime with each other. Standing absolutely still so that nothing moves leads to hushed expectation.

The song elements of the performance are loosely based on Harry Partch's <u>Two Studies on Ancient Greek Scales,</u> John Cage's <u>Six Melodies,</u> the introductory chords to <u>Smoke</u> by Mary J Blige and the final chords of <u>Casa Bey</u> by Mos Def. The <u>Prologue</u> Dress was created in collaboration with London-based designer Blandine Bardeau

Søren Dahlgaard & Meir Tati (Denmark/Israel) – The Kaboom Process $^{(6)}$ $\leftarrow$ As artists working in different environments - Israel perceived as a zone of constant war and radical instability, and Denmark considered as one of the safest places in the world - we strive to create artistic dialogue and cooperation in this cross-media project. We started off by creating autobiographical characters (the Dough Warrior & Yellow Man) relating to our personal past and to the sociodiltical context of our respective countries.

This starting point offers a foundation for an extensive joint exploration, which emphasizes both our differences and our common

grounds - in cultural terms as well as in our sources of inspiration and artistic strategies. The open process of the performances that will take place during the BLURR biennale is designed to explore various concepts, narrátives and approaches in what we call The Kaboom Laboratory.

Charles Dreyfus (France) – <u>J</u>'ai failli Attendre (Le Roy Soleil) [I almost had to Wait (the Sun King)] 🔝 The performer cannot be the demiurge. "He jumps into the water for fear of getting wet," as Jean-Pierre Brisset puts it. Performer as a privileged (expert) agent of common creation, dialogue as new communication: lingual exploration as realization of the "social subject." $Nevertheless, "It's an extraordinary undertaking to make the gentry laugh" (Molière, \underline{The School for Wives}). According to Nietzsche, \underline{\tilde{T}} music$ does not speak; it speaks of itself. Duchamp had warned us against the fatally successful outcome. Our paranoid pocket criticism does not forget not to forget too much: "Since I am always accompanied by Salvador Dali: wherever Salvador Dali is, there I am at my best." And Nous (my conscience ... our conscience) ..

Roi Vaara (Finland) – Walk with Three Legs $\longrightarrow$ 8 We are prisoners of old habits, which sometimes are as old as we as species. Take for example, carrying: we have carried our histories, bodies, experiences, food, building materials and whatnot on our legs as long as we, human beings, have existed on this planet. In order to find some new perspectives on such old conventions, couldn't we make, for example, a little change here, a little temporary change, and

show some respect to our legs by carrying them instead of whatever else? Why not walk with three legs instead of the two conventional

(12)

(15)

Joanna Warsza (Poland) − <u>Shifts in the Structure of the Real</u> (9) ← Joanna Warsza of the Laura Palmer Foundation, Warsaw, Poland, will give a lecture on "The Completion of Stadium X," or the 10th Anniversary of the conversion of a stadium built in 1955 into a huge market in the mid-'80s. Its heterotopy, the invisibility of the Vietnamese minority, and the lack of debate on the Soviet heritage led to a series of live art projects relating to this fascinating site.

Warsza will also talk about Virus in the Theater (or an homage to the Futurists evenings). In 2006 performance artists of the Chief Judge group were asked to "virus" the repertoire play <u>Magnetism of hearts</u>, directed by Grzegorz Jarzyna. This ambitious staging seemed a perfect post-bourgeois convention that was potentially open to be questioned. As a result a dangerous clash of theater and performance

Joanna Warsza, a senior performing and visual arts curator, produces conceptual actions, between fiction and reality. She has collaborated with Centre Pompidou, Paris, Künstlerhaus, Stuttgart, PERFORMA, NY, The Building, Berlin, and Nowy Teatr, Lodz, where she had curated <u>A Walk through the Ghetto Led by Public Movement</u>. She is the editor of <u>Stadium X: A Place That Never Was</u> (2008).

Emily Lutzker (USA) - The Stalker Project Part II: Speed Dating (10) Emily Lutzker explores the "speed dating" phenomenon with her latest incantation of The Stalker Project. This performance series, in which Lutzker has been engaged for the past three years, reveals our desire to both give and receive love – complete with all the embarrassment, humiliation, pride, misconceptions and expectations that go along with the pursuit of true romance. Playing a game of revealing and concealing, Lutzker's mirage of dating touches upon aspects of relationships that we obscure from ourselves. (This subject matter is not appropriate for children.)

Reception with special appearance by Emily Lutzker - The Stalker Project Part II and 3/4: The Carnival (Not appropriate for children)

ones? Just as an alternative, I will propose new appearances to time-honored conventions still in use.

Karin Mendelovici (Israel). "The Viki Pedia Show"

Viki* recites texts from Wikipedia to the sound of gentle music, in the best tradition of singer-songwriter on the one hand, and old-time storytellers on the other. The text designed to narrate or convey certain knowledge is doomed from the start. This is a reaction to the cascades of growling data typical of our age, in which any information becomes somewhat questionable, and selection and classification attempts collapse in face of this overwhelming torrent.

Viki promises a heartfelt performance. This is what she is left with. Eli Barak

* Viki: a fictional character assuming different pseudonyms of intellectuals, artists, musicians, authors, poets, scientists, etc. as she takes control of their psyche in order to distribute her philosophy. We hardly know anything about her, besides the initials 💬 which she undersign her texts. By all means, an intriguing character, whose feats deserve our attention.

Shahar Marcus & Eli Barak (Israel) − Tango (12) ←

Shahar Marcus & Eli Barak's joint performance is based on a couple of dancers, wearing tango and Latin dance costumes. The couple stands in a dancing position with the upper part of their bodies covered with dough "suit," including their joint hands. The dough carefully covers their bodies like a white dress creating a single bodily unit. In the background, a tango tune begins to play, but the couple remains transfixed, motionless. Marcus and Barak walk and dance around them with small flame-throwers of sorts, and to the tango tune thoroughly bake the dough "suit" until it turns into a brownish crispy pastry. From time to time, the dancers change their position in an action requiring a great deal of coordination.

A take on Gilbert & George's The Singing Sculpture, this performance examines themes such as frozen posture and motion, static and dynamic relationship, and material/physical exhaustion.

Felix Fernandez (Spain) - <u>Turbodriver</u> (13)

Turbodriver articulates a post-modern tale. It is fragmentary and full of cracks. The protagonist and his story wander through a hostile context that is orderly only in appearance. The action immerses us in the deconstructed process of contemporary existence - where the individual wades in surroundings hyper-populated by directed information, induced necessities and instrumentalized movements. Turbodriver is inspired by the term "Turbo Capitalism," coined by Edward N. Luttwak to describe the historical moments in which we are

Uri Katzenstein (Israel) - Caretakers |---Caretakers is a modular, evolving one-man performance structure that has been shaped and developed over the last seven years by interdisciplinary artist Uri Katzenstein. Its raw materials are video projections; live and recorded music; songs, speeches and stories in several languages, familiar and invented. The result is an idiosyncratic hi tech vaudeville act, richly orchestrated and carefully crafted audio-visual phenomena, in which Katzenstein is the unlikely master of ceremony.

The hallucinatory visual language of Katzenstein's world brings together dancing tomatoes, an old Zionist speech in Yiddish relocated in bubbling soundscape of groans and bleeps and a lullaby played on an accordion. Katzenstein's character, constantly changing shape and multiplied on screen, is at once shamanic and clownish, funny and menacing, ridiculous and compelling.

Tamar Raban (Israel) - L.E.P.P. (15) ← Lesson on Performance in English / English Lesson on Performance / Performance in English on Lesson / Performance on English Lesson In 2006, I began working on a series of research performances as a basis for a kind of living dictionary of performative actions and images. $A \ random \ selection \ of \ words \ (each \ time \ different \ words) \ beginning \ with \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ comprising \ the \ term \ "performance" \ stimulates \ the \ letters \ the \ letters \ comprising \ the \ the \ letters \ letters \ the \ letters \ lette$ creation of a sentence structure, or a performative link.

Performance Art Platform's Zaz Project (Israel) hosting CRANE (France) CRANE artists: Maria Clark, sp38, Bernard François (presentation of his work as a performance photographer), Jean Voguet (sound performance); guest artist: Shalom Newman (New York). Curator: Jean Voguet.

Zaz Project artists: Lior Amir-Kariel, Efi Ben-David, Irit Bluzer, Yaacov Chefetz, Beni Kori, Shahar Marcus, Omer Sheizaf, Ronen Shuker. Natalie Zukerman Commission and Program: Tamar Raban.

For further information, see: www.miklat209.org.il

באתאיצג

- WEIGHOUS

CHIIStiane Opermayr

משרד החוץ – האגף לקשרי תרבות ומדע

שגרירות צרפת בישראל והמכון הצרפתי שגרירות ספרד בישראל מכון גתה, תל־אביב המכון לתרבות רומניה התכוו החולוי. חל־אדיד והעיר ורשה התועצה הדויח לאתוות

על הסיוע בהבאתה של האמנית דייל ברנינג לארץ.

המרכז לאמנות עכשווית מבקש להודות למרכז לאמנות חזותית, ירושלים

המרכז לאמנות עכשווית נתמד על־ידי משרד המדע והתרבות, מינהל התרבות – המחלקה לאמנות פלסטית

—∣ "עוד" /—/ (ישראל) /—/ *"*עוד" אמנית המיצג נלי אגסי משתמשת בגופה כבכלי להמחשת פגיעותו לקהל. לבושה במיטב האופנה העדכנית, בעבודה "עוד" היא תמרח שכבה עבה של שפתון אדום על פיה, שממנו יבקעו צמחים מלאכותיים. ״הקאת טבע דומם״ זו מתייחסת לאופן שבו תופשת האמנית את תובענותם הנצחית של צרכנים; הם לעולם אינם מרוצים, תמיד רוצים עוד, ודבר אינו מספק אותם. זהו דימוי סותרני של יופי ואלימות, של הטבעי והמלאכותי, ושל חופש ומגבלה, המתייחסים כולם לתגובתנו לסגידה ולגועל.

 $ightarrow^{ ext{ iny (2)}}$ BloomingBluff /—/(גרמניה (גרמניה) להיות אחד. להט חסר גבולות מוביל לתנועה. עולם החוזר על עצמו מוביל לתנועה. התחברות הינתקות. תשוקה להיות אחד. הכול אשליה?

אגסי מסוגלת לשמור על ״ניתוק קר רוח״ מן הכאב שהיא גור<u>מת לגופה ומשתמשת בו כבאמצעי לרפא ולמתן את ״</u>הסערה הפנימית״ שהיא חווה.

כריסטיאנה אוברמאייר

_____ <u>לוקלי־גלובלי /—/נוסטב אוּטוֹ</u> ״במעט השנים האחרונות, אני מרבה להשתמש בפקקים כבסמל קטן חזותי ומוסף של חברת הצריכה. במשמעות או מחשבה עמוקה יותר, הם משמשים אותי כאמצעי להתקרב להיסטוריה התרבותית הצרכנית שלנו או כאמצעי להתרחק ממנה. צריכת אמנות, מוזיקה, תיאטרון, ספרות, פילוסופיה ברמה הגבוהה ביותר האפשרית. וצריכת מים, מיצים, בירה במקומות גיאוגרפיים שונים ובזמנים שונים. צריכה וחשיבה על מנגנון אטימה זה של נוזלים." גוסטב אוטו ספנטו גיאורגה – שפשיסנטג'יורג'י – גורג' הקדוש. רומניה 22.09.2009

— (ישראל)/—/ ללא שם (שם זמני) (ישראל)/—/ ללא שם (שם זמני)

ב"סרטו החי" הבלתי רגיל, שנוצר במשך יותר משנה בהזמנת Performa, מציג גיא בן־נר שיחת טלפון מתמשכת שהאמן מנהל בינו לבין לעצמו בטיסותיו בין ברלין לתל אביב, שבראשונה מתגוררת חברתו ובאחרונה משפחתו. בניגוד לסרט רגיל, הנערך בחוץ לאחר השלמת הצילומים, סרטו של בן־נר נשאר במצלמה במשך כל התקופה. הסרט נשאר תמיד "חי", בהמתינו לצילום הבא, בישראל או בגרמניה. ה"סטוריבורד" הוא החיים עצמם, וכל סצינה מתרחשת בזמן אמת, אם כי בהשמטות ניכרות בין־לבין. מאחר שהעריכה היחידה מתבצעת כולה בתוך המצלמה, המעבר מצילום לצילום מצריך תנועה פיזית: המצלמה נוסעת כל הדרך מתל אביב לברלין ובחזרה בזמן שהדיאלוג מתקדם. הסרט שצולם בעברית ומלווה בכיתוביות באנגלית מציג שיחה בחרוזים הדנה באופן שבו יכולה האמנות לשרת את החיים ובהשלכות של קשר מאוחד מעין זה. הזמנה של Performa, ניו יורק בשיתוף עם הקרן לאמנות ישראלית עכשווית Artis.

 $\longrightarrow^{(5)}$ _ קוודליבט לנוּרת חשמל וכובע כדורים (שוק הכרמל) /אלף גולות, המתפזרות לכל עבר ברוח או בנגיעה הקלות ביותר ונתקלות בכל הנ<mark>קרה בדרכה (</mark>

כיצד היתה נשמעת עבודתו של ג'ף וול <u>בעקבות האדם הבלתי נראה מאת רלף אליסון, ההקדמה,</u> אילו יכולת לנער אותה? וכיצד נשמעה טנקה אצוקו שעה שנעה ב<u>שמלה החשמלית</u> שלה? כיצד נשמע חדר המנסרות ואור השמש ברומן של אלינור ה' פורטר, <u>פוליאנה</u>? הרהור על האפשרויות הקוליות של דימוי שמנערים ושל העולמות החבויים בכמה אקורדים רצופים. ערב רב של חפצים, לרבות פעמונים, חרוזים, גולות, נורות חשמל, אומים וברגים, קפיצים וצירים, בקבוקים, פחיות וגלגלי אופניים, עומד דומם בחדר, ממתין. לבוש בשמלת ה<u>הקדמה,</u> שאליה מחובר שפע של חפצים דומים, אסתובב בחלל הזה, אשיר איתה בלכתי, ואשתיק אותה כשאעצור. כל צעד גורם לדברים לזוז, להיקטע, להתנגש ולצלצל עם דברים אחרים. עמידה במנוחה מלאה מבלי שמשהו זז מובילה לציפייה מהוסה. היסודות השיריים של המיצג מבוססים בצורה רופפת על <u>שני אטיודים על סולמות יווניים עתיקים</u> של הרי פארטש ועל <u>שש מלודיות</u> של ג'ון קייג',

שמלת ה<u>הקדמה</u> נעשתה בשיתוף פעולה עם המעצבת הלונדונית בלנדיין ברדו

— <mark>סֶרן דאלגור ומאיר טאטי</mark> (דנמרק/ישראל) /—/ תהליך הקאבום כשני אמנים העובדים בסביבות שונות – ישראל הנתפשת כאיזור של מלחמה בלתי פוסקת ואי־יציבות קיצונית, ודנמרק הנחשבת לאחד המקומות הבטוחים ביותר בעולם – אנחנו מבקשים ליצור בעבודה בין־תחומית זו דיאלוג ושיתוף פעולה אמנותיים. נקודת המוצא של הפרויקט המשותף היא דמויות אוטוביוגרפיות שיצרנו (לוחם הבצק + איש צהוב), דמויות המתייחסות לעברו האישי של כל אחד מאיתנו ולהקשר החברתי־פוליטי של ארצותינו.

דמויות אלה הו הבסיס לחקירה משותפת מעמיקה. המדגישה את ההבדלים והמכנה המשותר בינינו – הו מבחינה תרבותית והו מבחינת מקורות ההשראה והאסטרטגיות האמנותיות. תהליך המיצגים הפתוח נועד לבחון לאורך כל פסטיבל "ערפול" מגוון של מושגים, נרטיבים וגישות ב"מעבדת

── (צרפת)/—/ <u>כ</u>מעט נאלצתי לחכות (לואי ה־XIV, מלך השמש) (ש**רל דרייפוס** (צרפת) ימיצגן אינו יכול להיות בורא העולם. ״הוא קופץ למים מחשש שמא יירטב״, כפי שניסח זאת ז׳אן־פייר בריסָה. המיצגן במעמדו כסוכן מיוחס (מאחר על פי כן, "זו משימה יוצאת דופן" ברויקט דו" של באוא מומחה) של יצירה משותפת, דיאלוג בגדר תקשורת חדשה: חקירת השבה כהבנה של "הסובייקט החברתי". אף על פי כן, "זו משימה יוצאת דופן" ברויקט להצחיק את האנשים ההגונים", כפי שאומר מולייר (בית ספר לנשים). לפי ניטשה, מוזיקה אינה מדברת. היא מתדברת. דושאן הזהיר אותנו מפני ההצלחה הקטלנית של התוצאה. ביקורת הכיס הפרנואידית שלנו משתדלת לזכור זאת: ״מְאחַם שְּסְלְבָּדֹן דאלי תמיד מלווה אותי: המקום שבו סלבדור דאלי נמצא,

 $\longrightarrow^{(8)}$ פינלנד)/ הליכה בשלוש רגליים-אנחנו שבויים של הרגלינו שימיהם לפעמים כימי המין האנושי. קחו לדוגמה, נשיאת דברים: אנו נושאים את ההיסטוריות, הגוף, החוויות. המזוו. חומרי הבנייה שלנו ומה שלא תרצו על רגלינו מאז שחר ימינו על כדור הלכת הזה. כדי למצוא נקודות מבט חדשות על מוסכמות עתיקות יומין כאלה, אולי אנחנו יכולים. למשל. לערוך שינוי קטו כאו, שינוי זמני קטו, ולהפגין כבוד מסוים לרגלינו באמצעות נשיאתן במקום שהן יישאו את כל מה שהן נושאות? מדוע שלא נתהלך בשלוש רגליים במקום בשתיים? כחלופה למוסכמות נושנות, אציע צורות חדשות לישנות.

יואנה וארשה מקרן לורה פאלמר, ורשה, פולין תרצה על ״השלמת אצטדיוו X״ – עשור להסבתו של אצטדיוו. שנבנה ב־1955. לשוק טוקי ראתצט שווח ה־80. ההטרוטופיה שלו, בלתי נראותו של המיעוט הווייטנמי והעדר הדיון על המורשת הסובייטית הובילו לסדרה של מיזמי אמנות חיה שנתבצעו באתר

כמו־כן תספר וארשה על <u>וירוס בתיאטרון</u> (או, אם רוצים, מחווה לערבים הפוטוריסטיים). בשנת 2006, התבקשו אמני מיצג מקבוצת "השופט העליון" להדביק ב"וירוס" את ההצגה הרפרטוארית <u>מגנטיוּת של הלב</u> בבימויו של גז'גוז' יאז'ינה. נראה היה כי העמדה שאפתנית זו לפי מיטב המסורת הפוסט־בורגנית פתוחה בכוח להצגת שאלות. התוצאה היתה התנגשות מסוכנת של תיאטרון ואמנות מיצג. יואנה וארשה, מבכירי האוצרים בתחום אמנויות המיצג והאמנויות החזותיות, מפיקה פעולות מושגיות בטווח שבין הבידיון למציאות. היא שיתפה פעולה עם מרכז פומפידו בפריז, קינסטלרהאוז בשטוטגרט, NY, PERFORMA, ״הבניין״ בברלין והתיאטרון החדש בלודז׳. באחרון היא אצרה את סיור בגטו ב־2008. Stadium X-A Place That Never Was ב-1008 ב־Stadium X-A Place That Never Was ב-1008.

 $(10) \longleftarrow / -/$ אמילי לוצקר (ארה"ב) אמילי לוצקר (ארה"ב) אמילי לוצקר אמילי לוצקר (ארה"ב) אמילי לוצקר אמילי לוצקר (ארה"ב) אמילי לוצקר בוחנת את תופעת ה"ספיד דייטינג" בלחש־רחש האחרון שלה במסגרת <u>פרויקט סטוקר</u>. סדרת מיצגים זו, שעליה עובדת לוצקר בשלוש בליקס ברנו השנים האחרונות, חושפת את תשוקתנו לקבל ולהעניק אהבה – לרבות כל המבוכה, ההשבלה, הגאווה, התפישות השגויות והציפיות הכרוכות בחיפוש אחר אהבת אמת. במשחק של גילוי טפח והסתרת טפחיים, חזון התעתועים של ההיכרויות שמציגה לוצקר נוגע בהבטים שאנו מסתירים מעצמנו (חומרי הפרויקט אינם מתאימים לצפיית ילדים)

בערב הפתיחה יתקיים מופע מיוחד של אמילי לוצקר, <u>פרויקט סטוקר חלק II ו־3/4: הקרנבל</u>

ightarrowריו מנדלוביץ (ישראל)-/ /המופע של ויקי פדיה. (ישראל) קי* מדקלמת טקסטים מתוך ויקיפדיה בליווי מוזיקלי עדין לפי מיטב המסורת של ״סינגר־סונגרייטר״ מחד גיסא ומספרי סיפורים של פעם מאידך גיסא הטקסט שנועד לספר סיפור או להעביר ידע כלשהו, נדון מראש לכישלון. זוהי תגובה למפל המידע הגועש האופייני לתקופתנו, כשמהימנות המידע מוטלת בספק, ונסיונות המיון והקיטלוג קורסים אף הם אל מול זרימת הנהר החזקה. ויקי מבטיחה להופיע מכל הלב. זה מה שנשאר לה.

* ויקי: דמות בדיונית המופיעה בשמות בדויים שונים של אנשי רוח, אמנים, מוזיקאים, סופרים, משוררים, מדענים וכו'. היא משתלטת על תודעתם כדי להוציא את משנתה לאור. שום דבר . כמעט אינו ידוע עליה עדיין, מלבד ראשי התיבות ו״פ שבהם היא תמיד חותמת על הטקסטים שלה. דמות מסקרנת בהחלט שכדאי לעקוב אחר פועלה.

<mark>──| שחר מרקוס ואלי ברק</mark> (ישראל)/—/ <u>"</u>טנגו" עבודת מיצג משותפת של שחר מרקוס ואלי ברק, המבוססת על זוג רקדנים בבגדי ריקוד הלקוחים מעולם הטנגו והריקוד הלטיני. הזוג עומד בפוזיציית ריקוד כשהחלק העליון של גופיהם מכוסה ב"חליפת" בצק, כולל הידיים המחוברות. הבצק המונח על גופיהם בקפידה כבגד לבן יוצר מעין יחידת גוף אחת. ברקע, מתחיל להתנגן תקליט של מוזיקת טנגו, אך הזוג נטוע במקומו ואינו זז. שחר מרקוס ואלי ברק מסתובבים ומחוללים סביב הזוג עם מעין להביורים

קטנים ואופים ביסודיות את הזוג לצלילי הטנגו עד שחליפת הבצק הופכת למעין מאפה שחום ופריך. מדי פעם, משנים הרקדנים את תנוחת הרגליים, בפעולה המצריכה תיאום. המיצג מתייחס לעבודתם של גילברט וג'ורג' (הפסל המזמר) ובוחנת נושאים כגון תנוחה ותנועה בקפיאה, זוגיות סטטית ודינמית והתכלות חומרית

Dale Berning

העבודה מנסחת סיפור פוסט־מודרני. הסיפור מקוטע ורצוף סדקים. הגיבור וסיפורו משוטטים בהקשר עוין מסודר למראית עין בלבד. הפעולה גורמת לנו לשקוע בתהליך המפורק של הקיום העכשווי, שבו מתהלך הפרט בסביבות עמוסות לעיפה במידע מתוזמר, צרכים מומצאים ותנועות המשרתות תכלית זו או אחרת. נהג טורבו נוצר בהשראת המונח "קפיטליזם־טורבו", שטבע אדוארד לוטבק לתיאור הרגעים ההיסטוריים שבהם אנו חיים.

 $\longmapsto$ (ושראל)- מטפלים /- (ישראל) אורי קצנשטיין הצגת היחיד **מטכלים** היא מבנה מיצגי מודולרי מתפתח, שעיצב ופיתח האמן הבין־תחומי אורי קצנשטיין בשבע השנים האחרונות. חומרי הגלם שמהם בנויה ההצגה הם הקרנות וידיאו, מוזיקה חיה ומוקלטת, שירים, נאומים וסיפורים בכמה שפות, מוכרות ומומצאות. התוצאה היא מופע היי־טק וודווילי אידיוסינקרטי, תופעות אודירויזואליות עשירות מתוזמרות ומעובדות בקפידה, שבהן משמש קצנשטיין כמנחה בלתי מתקבל על הדעת. השפה החזותית ההזויה של עולמו של קצנשטיין מחברת עגבניות מרקדות, נאום ציוני נושן ביידיש הממוקם בנוף צלילי מבעבע חדש של אנחות וצפצופים ושיר ערש מנוגן עלי אקורדיון. הדמות השמאנית והמוקיונית, המצחיקה והמאיימת, המגוחכת והמרתקת, שמגלם קצנשטיין משנה את צורתה ומוכפלת ללא הרף על

— מי רבן (ישראל)/—/ ״מיצג בסדרה ש.ש.מ.מ. L.E.P.P.״ מי רבן (ישראל)/ ש.ש.מ.מ.: שיעור על מיצג באנגלית / שיעור אנגלית על מיצג / מיצג באנגלית על שיעור / מיצג על שיעור אנגלית

Uri Katzenstein

ב־2006, התחלתי ליצור סדרת מיצגים מחקריים כבסיס למעין מילון חי של פעולות ודימויים פרפורמטיביים. בחירת מילים אקראיות (בכל פעם מילים אחרות) המתחילות באותיות המרכיבות את המונח performance מספקת גירוי להרכבת משפט או חיבור פרפורמטיבי.

— (צרפת) CRANE מארח את היצג (ישראל") מארח את" (צרפת") "מרח"

אמני CRANE: מריה קלרק, \$938, ברנר פרנסואה (הצגת עבודתו כצלם מיצגים), ז'אן ווגָה (מיצג סאונד); אמן אורח: שלום ניומן (ניו יורק)

אמ<u>ני "</u>פרויקט זז": ליאור אמיר קריאל, אירית בלוזר, אפי בן־דוד, יעקב חפץ, שחר מרקוס, נטלי צוקרמן, בני קורי, רונן שוקר, עומר שיזף ועריכת התכנית: תמר רבן ily Lutzker www.miklat209.org.il :פרטים נוספים באתר

 $(13) \leftarrow \longrightarrow$ נהג טורבו $(-13) \leftarrow \longrightarrow$

באתאיצג

Shahar Marcus

RAME

(4)

(10)

The Center for Contemporary Art, Tel Aviv The Rachel & Israel Pollak Gallery, the Arts & Technology School,

Seminar Hakibbutzim College

Director: Sergio Edelsztein Production manager: Diana Shoef Production assistants: Efrat Kedem, Avi Milgrom anf Liat Krengel Gusztav Utpublic relations: Maayan Amir

(Romania) Graphic design: Koby Barchad | Noa Shwartz Editing (English & Hebrew): Aya Breuer Translations (English & Hebrew): Ava Breuer Pre-press & printing: A.R. Ltd., Tel Aviv

With the support of The Ministry of Foreign Affairs – Culture and Scientific Affairs

The Embassy of France in Israel and the French Institute The Embassy of Spain in Israel

The Goethe Institute, Tel Aviv The Romanian Cultural Institute, Tel Aviv

The Polish Institute Tel Aviv and the City of Wa

The Danish Arts Council The Finish Fund for Art Exchange

The Center for Contemporary Art is supported by The Ministry of Culture and Sport - Visual Arts Department Tel Aviv Municipality - Culture and Arts Division

The Center for Contemporary Art wishes to thank the Jerusalem

Center for the Visual Arts for supporting Dale Berning's visit.

Ellen Flamm, USA The William & Jane Schloss Family Foundation, USA Uzi Zucker and Rivka Saker UIA - The United Jewish Appeal The Freinds of The CCA

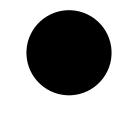
עיריית תל־אביב יפו, אגף התרבות והאמנויות אלן פלאם, ארה"ב קרן משפחת וויליאם ואוולין שלוס, ארה"ב קרן מיוריאל ופיליפ ברמן, ארה"ב עוזי צוקר ורבקה סקר המגבית המאוחדת - UIA אגודת ידידי המרכז לאמנות עכשווית

מנהל: סרג'יו אדלשטיין

תוהלת הרקה: דיאוה שואר . ע' הפקה: אפרת קדם, אבי מילגרום וליאת קרנגל יחס"צ: מעין אמיר

> עיצור ועריכה גראחים להדי דרחד | וועה שורע עריכה לשווים (עדרים ואוגלים). איה דרויכ תרגומים (עברית ואנגלית): איה ברויר הדח דרוס והדרסה: דרוס V.C. חל אריר

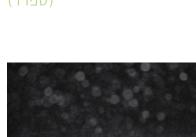

CRANE

Meir Tati

ביה"ס לאמנויות וטכנולוגיה, סמינר הקיבוצים

Blurrr The 7th Biennial of Performance Art ערפול הביאנלה הבינלאומית ה־7 למיצג

